

اعلامیه مطبوعاتی

واگذاری مقدسات و سازش با رژیم یهود؛ ثمره شوم ملی‌گرایی

(ترجمه)

احمد الشرع، رئیس جمهور مرحله انتقالی سوریه به تاریخ ۲۶ جولای ۲۰۲۶، در گفت‌وگویی با شبکه الجزیره در برنامه "المقابله/مصاحبه" به پرسش‌های علی الظفیری، خبرنگار این شبکه، درباره شماری از پرونده‌های داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی پاسخ داد. زمانی که این خبرنگار از وی درباره دیدگاهش نسبت به روابط با رژیم یهود، با توجه به تجاوزگری‌ها و پیمان‌شکنی‌های پی‌درپی آن پرسیده شد و این که آیا این روابط تنها در محدوده یک توافق امنیتی خواهد ماند که به آرامی منجر شود، یا ممکن است از آن فراتر رفته و به روابط کامل بینجامد، چنین پاسخ داد: «این مسئله به موفقیت عملکرد هر مرحله بستگی دارد؛ یعنی اگر توافق امنیتی موفق شود و اسرائیل و جانب سوریه به تمام مفاد توافقی که ممکن است بعداً منعقد گردد، پایبند بمانند، این امر زمینه را برای ورود به مرحله دوم و گفت‌وگو درباره صلح فراگیر فراهم می‌سازد؛ اما بدون چشم‌پوشی از حق سوریه در جولان اشغالی!»

همچنین، زمانی که درباره موقفش نسبت به تشکیل دولت فلسطینی پرسیده شد، پاسخ داد که سوریه از ایجاد دولت فلسطینی حمایت کرده و سال گذشته نیز به نفع کمپانی رأی داده که عربستان سعودی برای به رسمیت شناختن دولت فلسطین به راه انداخته بود. وی افزود که سوریه از این مسیر عربی و توافق‌نامه‌های الزام‌آور جهانی در قبال مسئله فلسطین پشتیبانی می‌کند.

ما در این جا در مقام اظهار نظر درباره همه مطالبی نیستیم که در این مصاحبه مطرح شد؛ اما وظیفه امر به معروف، نهی از منکر و خیرخواهی برای هر مسلمان، ما را مکلف می‌سازد تا نسبت بر مبنا و اساسی هشدار دهیم که سیاست‌های حکومت انتقالی دمشق بر آن استوار شده است، مبنایی که پیامدهای آن، خطرهای سنگینی را متوجه عموم مردم شام می‌سازد.

بناکردن اقدامات سیاسی و پاسخ‌دادن به پرسش‌های مربوط به آن‌ها بر اساس تفکر محدود به چارچوب یک کشور مرزبندی‌شده و مفکوه ملی‌گرایی، در حقیقت بازگشت دوباره به همان تونل تاریکی است که استعمار غرب پیش‌تر می‌خواست ما در آن هویت اسلامی خویش را از دست بدهیم، از مسئولیت خود در برابر الله سبحانه و تعالی نسبت به قضایای امت و برادران‌مان دست بکشیم و تنها به اموری سرگرم شویم که در داخل مرزهای ساختگی قرار دارند؛ مرزهایی که کفار استعمارگر بر ما تحمیل کرده‌اند.

صحت در مورد توافقی‌های امنیتی که پس از آن توافق صلح فراگیر با رژیم یهود شکل گیرد، و نیز به رسمیت شناختن دولت فلسطینی که در کنار آن، رژیم یهود نیز به‌طور قطعی به رسمیت شناخته شود؛ همان رژیی که سرزمین ما را غصب کرده، مقدسات ما را آلوده ساخته و مردم ما را در فلسطین، سوریه و دیگر سرزمین‌ها به قتل رسانده است، همه و همه ثمره‌ی پلید از ثمرات ملی‌گرایی است؛ همان نهال زهرآگینی که استعمارگر کافر در ذهن فرزندان ما کاشت تا پیوند اسلامی را از میان بردارد؛ پیوندی که الله سبحانه و تعالی آن را وسیله اتحاد همه فرزندان امت اسلامی قرار داده است تا اندیشه‌شان یکی، احساسات‌شان مشترک و قضایای‌شان واحد باشد، یکدیگر را یاری کنند و در برابر دیگران، یک‌دست و متحد باشند.

بر این اساس، مسئله فلسطین، پاک‌سازی آن از پلیدی یهود و آزادسازی مسجدالاقصی مبارک، تنها مسئولیت مردم فلسطین نیست؛ بلکه مسئولیت همه مسلمانان است، هرچند نژادها و تبارهای‌شان گوناگون باشد. فلسطین را عمر فاروق که عرب بود فتح کرد؛ ناصر صلاح‌الدین که گُرد بود آن را آزاد ساخت و سلطان عبدالحمید دوم که ترک بود از آن محافظت کرد.

محدود ساختن قضیه فلسطین به مردم فلسطین، بخشی از توطئه‌ای است که علیه فلسطین و مردم آن طراحی شده است؛ توطئه‌ای که دولت‌های همدست در دشمنی با ما، سال‌های متمادی برای تحقق آن تلاش کردند، تا سرانجام در سال ۱۹۷۴م، در هفتمین نشست سران عرب در رباط، توانستند سازمان آزادی‌بخش

فلسطین را "تنها نماینده مشروع مردم فلسطین" معرفی کنند و از این طریق، زمینه تصفیه قضیه فلسطین را فراهم سازند. امروز ما با پیامدهای همان تصمیم زندگی می‌کنیم.

برخورد با رژیم یهود از زاویه تنگ ملی‌گرایی و خودداری از اتخاذ موقف‌های اصولی‌ای که عقیده ما بر ما واجب ساخته است، به معنای شانه‌خالی‌کردن از مسئولیتی است که الله سبحانه و تعالی بر دوش ما نهاده و نیز پشت‌کردن به همه اهداف، شعارها و اصول ثابتی است که مردم شام در جریان انقلاب خویش برافراشتند. چنین رویکردی هرگز رژیم یهود را که در پی تحقق طمع‌های خود برای سلطه، گسترش قلمرو و تحکیم سیطره است، باز نخواهد داشت.

اشغالگری و تجاوزگری این رژیم در جنوب سوریه بر هیچ‌کس پوشیده نیست. از این رو، مقابله با این رژیم اجتناب‌ناپذیر و واجب است؛ زیرا این نبرد، نبرد بر سر موجودیت است، نه منازعه بر سر مرزها. یهود برای این مقابله آماده می‌شود و ما نیز باید پیش از آن‌که فرصت از دست برود، از غفلت بیرون آییم و خود را برای این نبرد آماده سازیم. ما باید یقین داشته باشیم که پیروزی ما، وعده الله سبحانه و تعالی است و الله سبحانه و تعالی هرگز از وعده خویش تخلف نمی‌کند؛ مشروط بر آن‌که بندگان حقیقی او تعالی باشیم.

باید از افتادن در دام طرح‌های بین‌المللی برحذر باشیم؛ به‌ویژه طرح‌های امریکا که شریک اصلی رژیم یهود در جنایت‌های آن علیه ما به شمار می‌رود، کشتار مردم ما به دست یهود، اشغال سرزمین‌های ما و هتک حرمت مقدسات‌مان را تأیید می‌کند. از جمله این موقف‌ها، به‌رسمیت شناختن اشغال بلندی‌های جولان توسط رژیم یهود و اعلام قدس به‌عنوان پایتخت این رژیم از سوی امریکا است.

باید بکوشیم تنها بندگان الله سبحانه و تعالی باشیم، تنها بر او توکل کنیم، رشته‌های وابستگی به غیر او سبحانه و تعالی را بگسلیم و شریعت او سبحانه و تعالی را در سایه دولت خلافت راشده دوم بر منهج نبوت تطبیق کنیم؛ دولتی که بر اساس آنچه الله سبحانه و تعالی نازل کرده است حکم کرده و پرچم دعوت و جهاد را برمی‌افرازد تا مسجدالاقصی را بار دیگر آزاد سازد و اسلام را به‌عنوان پیام هدایت، رحمت و نور به سراسر جهان برساند. بی‌گمان، این امر به اذن الله تحقق خواهد یافت و از الله سبحانه و تعالی می‌خواهیم که زمان تحقق آن نزدیک باشد. الله سبحانه و تعالی چنین می‌فرماید:

﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا﴾

ترجمه: و هنگامی که وعده دوم، مجازات و عقاب فسادتان، فرا می‌رسد، دشمنان‌تان را نیرو بخشیده و بر شما مسلط می‌گردانیم تا شما را بدحال و پریشان‌روزگار سازند و گرد غم و اندوه بر چهره‌های‌تان بپاشند؛ و داخل مسجدالاقصی گردند، همان‌گونه که بار نخست بدان داخل شدند، و بر هر که و هر چه دست یابند، بکشند و درهم بکوبند.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه سوریه

شماره صدور: ۶/۱۴۴۸.

۱۳ صفرالمظفر ۱۴۴۸ ه.ق.

۲۷ جولای ۲۰۲۶ م.

مترجم: محمد علی مطمئن